

KAKANJELIJA (2) *sb f*

Pierwsze i drugie a jasne, końcowe pochylone; tekst nie oznacza é.

sg N kakanjelija (1). ◊ I kakanjelija (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Złośliwe przekształcenie wyrazu „ewangelija” (grec. εὖ – ‘dobrze’, κακος ‘zły, brzydki, sprośny’, dodatkowe skojarzenie może z „kakać”); tu o nauce Lutera (2) : A żeby ielzcie tym więtszą podobność miałá tá iego Kákángelia/ z świętą náfzą Ewángelią: iáko my od czterech Ewángeliftow woley fię BOżey dowiaduiemy/ ták on czwartego Ewángeliftę [diabła] fwego mieć muíal ReszPrz 44; Miedzy infzymi rzeczámí początek fwoy/ wzięło ono zacne y záwołáne zgromádzenie/ ktore zowá Societatem IESV, tego włafnie czáfu/ kiedyście fię wy z wáfzą fzátańfką Kákángeliją ná to náfádzili/ ábyście miłość chrześcíjáníkú z fercá y myfli ludzkich wypłofzyli ReszHoz 136.

MM